

МОЈ СВЕТ

Са свитањем зоре новог дана,
са сутоном првим кад спушта се тама.

Са сунцем што обасја прелепе дане,
са кишом што пада, па незна да стане.

Са звонким смехом деце из парка,
са тужним плачем кад боје се мрака.

Са првим плачем кад беба се роди,
са старим деком што не зна куда га живот води.

Са игром и смехом и са сузом неком,
ја живим тај свет, некада тужан, а некад је леп.

Са љубављу оних који ме воле,
са несташлуцима што не могу да одоле.

Проводим дане у радости, срећи,
срећно сам дете, могло би се рећи.

Ал, као и птићу свој први лет,
мени недостаје мој магични свет.

Свет маште, жеље и снова,
са цвркутом птица и плесом лабудова.
Да одлетим далеко на крилима среће,
где ме нико пронаћи неће.

Одлазим у машту кад год пожелим,
као нека ласта, ја често се селим.
Вратићу се брзо, за минут ил два,
Из чаробног света, што радост ми да.

Тара Остојић **IV-4**